

Պարույր Սևակ

Բաց փակուղի

Միգուցե մեզ էլ այս էր վիճակված.
Դու՝ քո զոլջումի զնդանում փակված,
Ես՝ իմ զոլջումի արջի ճանկերում,
Բանտարկվածի պես ետ-առաջ քայլել
Քո ծանոթ անվան երկու վանկերում...
Քո ծանոթ անվան երկու վանկերում
Բանտարկվածի պես քայլել ետ-առաջ,
Կրակը կողքիս՝ միշտ մնալ սառած,
Բաց դուռը դեմըս՝ բանտարկված մնալ,
Ոչ մի փորձ չանել ու դուրս չգնալ...

20.II.1955թ.
Մոսկվա

Յատուկ Պոէմ